

her i landet. Men også ønskelig *forflyttelse af præster her i landet* kan ikke sjældent frembyde et problem, som det er vanskeligt at løse. Der er tidligere ved fremsættelsen af forslag til ændringer i menighedsrådsloven i rigsdagssamlingen 1948—49 [årbog 1948—49, side 457] gjort forsøg på at bøde på de anførte ulemper ved en bestemmelse om, at hvert tiende præsteembede, der blev ledigt efter en nærmere fastsat dato, skulle besættes på en sådan måde, at menighedsrådets indflydelse indskrænkedes til en indstilling angående ansøgere, der udpegedes af ministeriet. Denne bestemmelse udgik imidlertid under lovforslagets behandling i rigsdagen . . . , uanset at det udvalg, der nedsattes til behandling af lovforslaget i folketinget, i sin den 18. marts 1949 afgivne betænkning erkendte, at der her var et problem, som det ville være meget ønskeligt at få løst.“

I tilslutning hertil skal af *kirkeministerens fremsættelsestale* gengives følgende uddrag:

„Jeg indrømmer, at dette lovforslag ikke byder på så mange og så omfattende muligheder som det lovforslag, den daværende kirkeminister, det ærede medlem hr. Frede Nielsen, i 1948 fremsatte i dette høje ting. Det foreliggende lovforslag er betydelig mere skræbet, langt mere begrænset end det lovforslag, der dengang forelå. Selvom man altså kunne sige, at det foreliggende lovforslag lider under visse mangler, sammenlignet med det andet, kan det måske til gengæld fremhæves, at *her* gås ingen demokratiske rettigheder for nær.“

Menighedsrådene rundt omkring i riget beholder ved enhver kirke indstillingsretten. Det kommer kun til at gælde de sognekald, hvor der er tre faste præster, at ministeriet administrativt besætter stillingen som anden præst ved kirken. Det vil efter de opgørelser, vi har foretaget, komme til at dreje sig om en såre ringe del af Danmarks samlede antal præsteembeder. Hvis man regner med, at der er mellem 1 500 og 1 600 præsteembeder i landet, vil det kun dreje sig om 52. Det er ikke noget stort tal, men det er efter mit skøn tilstrækkeligt til, at vi kan sikre de præster, der vender hjem fra udlandet, chancen for at blive ansat herhjemme.“

I den affattelse af lovforslaget, som man nåede til enighed om i folketingsudvalget, vedtoges det enstemmigt i begge ting.

81. Lov om ændring af lov nr. 168 af 31. marts 1949 om oprettelse af et statsseminarium i København. (Undervisningsminister *Hvidberg*). [A. sp. 3453. — C. sp. 413 og 479].